

สรุปภาพรวมและทิศทางการเศรษฐกิจของเวียดนาม

เวียดนามเป็นประเทศที่มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง แต่ผลจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก และผลกระทบจากปัญหาวิกฤตหนี้สาธารณะในยุโรป สหรัฐอเมริกา และจีน ซึ่งถือเป็นตลาดส่งออกที่สำคัญของเวียดนาม ส่งผลให้เศรษฐกิจเวียดนามชะลอตัวลงในช่วงหลายปีที่ผ่านมา

รัฐบาลเวียดนามมีการควบคุมการผันผวนอัตราแลกเปลี่ยนเงินสกุลดอลลาร์ กับ เงินสกุลเหรียญสหรัฐฯ ให้อยู่ในระดับ 1 เหรียญสหรัฐฯ ต่อ 20,800 – 21,000 ดอลลาร์ เพื่อไม่ให้กระทบต่อเศรษฐกิจและการส่งออกของประเทศรวมไปถึงการออกมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจประเทศเป็นระยะๆ

รัฐบาลเวียดนามมีนโยบายส่งเสริมให้ชาวต่างชาติเข้ามาทำการค้า โดยมีการปรับปรุงและแก้ไขกฎระเบียบ เพื่อให้เอื้ออำนวยต่อการจัดตั้ง Trading Company โดยอนุญาตให้ชาวต่างชาติ สามารถจัดตั้งบริษัท trading โดยจดทะเบียนเป็นเจ้าของได้ 100%

เวียดนามปัจจุบันมีขนาดเศรษฐกิจใหญ่เป็นลำดับที่ 6 ของอาเซียนและเป็นประเทศสำคัญในกลุ่มระเบียงเศรษฐกิจอนุภูมิภาคคลุ่มแม่น้ำโขง ซึ่งเป็นความร่วมมือของ 6 ประเทศ ได้แก่ ไทย เมียนมาร์ ลาว กัมพูชา เวียดนาม และจีน (ตอนใต้) เพื่อส่งเสริมการขยายตัวทางการค้า การลงทุนและการพัฒนา ด้านต่างๆ รวมถึงสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน อาทิ เส้นทางคมนาคม ระบบไฟฟ้า โทรคมนาคม และสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

นอกจากนี้เวียดนามยังมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ สำหรับภาคการผลิตและการท่องเที่ยว และมีจำนวนประชากรมากกว่า 90 ล้านคน ซึ่งเป็นทั้งแหล่งแรงงานและตลาดสำหรับสินค้าและบริการได้เป็นอย่างดี อีกทั้งเวียดนามยังมีที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่สะดวกต่อการขนส่งทางบกเชื่อมต่อกับประเทศอื่นในอาเซียน และเป็นเส้นทางออกสู่ทะเลของลาวและมณฑลยูนนานของจีน จึงทำให้เวียดนามเป็นประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจสูง และเป็นที่น่าสนใจของนักลงทุนจากต่างประเทศ โดยมีอุตสาหกรรมที่น่าสนใจ ได้แก่ การแปรรูปพืชผลเกษตร การแปรรูปอาหารทะเล ธุรกิจเกี่ยวเนื่องกับรถจักรยานยนต์ การก่อสร้าง และวัสดุก่อสร้างสิ่งทอ และเสื้อผ้าสำเร็จรูปและธุรกิจด้านการท่องเที่ยว เป็นต้น

International Finance Corporation (IFC) กลุ่ม World Bank ได้วิเคราะห์และประเมินสภาพแวดล้อม เพื่อการลงทุนและประกอบธุรกิจในประเทศต่างๆทั่วโลก โดยปี 2013 เวียดนามได้รับการจัดอันดับให้เป็นประเทศที่มีความสะดวกในการทำธุรกิจลำดับที่ 99 จาก 189 ประเทศทั่วโลกและเป็นลำดับที่ 5 ในอาเซียนรองจากสิงคโปร์ มาเลเซีย ไทย และบรูไน ตามลำดับ โดยพิจารณาจาก 10 ตัวชี้วัด ได้แก่

- การเริ่มต้นธุรกิจ ได้ลำดับที่ 109
- การขออนุญาตก่อสร้าง ได้ลำดับที่ 29
- การขอใช้ไฟฟ้า ได้ลำดับที่ 156
- การจดทะเบียนสินทรัพย์ ได้ลำดับที่ 51
- การขอสินเชื่อ ได้ลำดับที่ 42
- การปกป้องนักลงทุน ได้ลำดับที่ 157
- การชำระภาษี ได้ลำดับที่ 149
- การคาระหว่างประเทศ ได้ลำดับที่ 65
- การบังคับใช้สัญญา ได้ลำดับที่ 46
- และการแก้ปัญหาลมละลาย ได้ลำดับ 149

เวียดนามได้ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ดัชนีการเริ่มต้นธุรกิจอยู่ในระดับที่น่าพอใจเมื่อเทียบกับประเทศสมาชิกอาเซียนอื่น รวมทั้งได้ริเริ่มปฏิรูปภาคการเงิน เพื่อให้ นักลงทุนเข้าถึงแหล่งเงินทุนในการประกอบธุรกิจได้สะดวกขึ้น แต่อย่างไรก็ตามเวียดนามยังมีปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐานทางพลังงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านพลังงานไฟฟ้า และปัญหาด้านระบบภาษีที่ยังมีความซับซ้อนแตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ นักลงทุนจึงควรศึกษาและวางแผนป้องกันรวมทั้งรับมือกับปัญหาดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพ

สถานการณ์การค้าการลงทุนของเวียดนาม

ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2014 GDP เวียดนามเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.18 ต่ำกว่าประมาณการที่รัฐบาลเวียดนามตั้งเป้าไว้ที่ร้อยละ 5.8 โดยรัฐบาลเวียดนามประกาศจะไม่ปรับเป้าหมายนี้ แต่จะเร่งให้ทุกหน่วยงานปรับปรุงสภาพแวดล้อมด้านการลงทุนและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ลดขั้นตอนที่ยุ่งยากเพื่อผลักดัน GDP ให้เป็นไปตามเป้าหมาย

ตัวเลขทางเศรษฐกิจในช่วง 7 เดือนแรกของปี 2014 ที่น่าสนใจ มีดังนี้

- มูลค่าการค้าของเวียดนามกับโลกเท่ากับ 165,758 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.7 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน โดยแบ่งเป็นมูลค่าการส่งออก 83,508 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.1
- สินค้าส่งออกสำคัญ ได้แก่ โทรศัพท์มือถือและชิ้นส่วน เสื้อผ้าและสิ่งทอ รองเท้า คอมพิวเตอร์ เป็นต้น และตลาดส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และเยอรมัน
- มูลค่าการนำเข้าของเวียดนามเท่ากับ 28,250 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.4
- สินค้านำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ เครื่องจักรและส่วนประกอบ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ และผ้า เป็นต้น ตลาดนำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ จีน เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น ไต้หวัน และสิงคโปร์
- และในรอบ 7 เดือนแรกของปี 2014 การลงทุนจากต่างประเทศ (FDI) มีการลงทุนจากต่างชาติรวมทั้งสิ้น 9,540 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ลดลงร้อยละ 0.9 ประเทศที่มีการลงทุนในเวียดนามสูงสุด ได้แก่ เกาหลีใต้ ฮองกง และ สิงคโปร์ โดยไทยอยู่อันดับที่ 15 มีมูลค่าการลงทุน 57.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

เครื่องชี้วัดทางเศรษฐกิจที่สำคัญของเวียดนาม

	2008	2009	2010	2011	2012	2013
อัตราเงินเฟ้อ (% Change)	22.4	7	9.2	18.6	9.3	6.7
อัตราแลกเปลี่ยนเงิน (ต่อ 1 เหรียญสหรัฐฯ)	16,302.02	17,063.30	18,609.07	20,498.95	20,828.00	20,932.00
อัตราดอกเบี้ยกู้ยืม (%)	15.8	10.1	13.1	17	13.5	10.4
อัตราการขยายตัวทาง เศรษฐกิจ (% Real Growth)	5.7	5.4	6.4	6.2	5.3	5.4
GDP (ล้านเหรียญสหรัฐฯ)	99,131.90	106,025.80	115,955.80	135,610.80	155,820.00	171,233.60
การส่งออก (ล้านเหรียญสหรัฐฯ)	62,685.10	56,543.00	71,970.00	95,222.00	114,426.00	133,312.00
การนำเข้า (ล้านเหรียญสหรัฐฯ)	80,713.80	68,922.00	83,970.00	104,524.00	112,418.00	132,927.00

ข้อมูลจาก ADB General Statistics Office of Vietnam (GSO), ADB, World Bank, IMF, The State Bank of Vietnam (SBV) และ Euromonitor

สรุปตัวเลขด้านประชากรของเวียดนาม

	2008	2009	2010	2011	2012	2556
จำนวนประชากร '000	86,426.50	87,374.80	88,320.20	89,261.10	90,193.40	91,109.70
อัตราการเกิด ต่อ '000	17	16.9	16.7	16.4	16.1	15.8
อัตราการตาย ต่อ '000	5.2	5.2	5.2	5.2	5.2	5.3
จำนวนครัวเรือน '000	21,793.00	22,628.20	23,367.50	24,064.50	24,723.90	25,349.30
ประชากรเขตเมือง '000	25,012.60	25,847.40	26,687.50	27,536.00	28,406.80	29,289.00
ประชากรเขตเมือง (%)	29.1	29.7	30.4	31	31.7	32.3
ประชากร 0-14 (%)	25	24.2	23.6	23.2	23	22.8
ประชากร 15-64 (%)	69.1	69.8	70.4	70.8	71	71.1
ประชากร 65+ (%)	5.9	6	6	6	6.1	6.1
ประชากรชาย (%)	49.4	49.4	49.4	49.4	49.5	49.5
ประชากรหญิง (%)	50.6	50.6	50.6	50.6	50.5	50.5
ช่วงอายุชาย (ปี)	70.3	70.5	70.7	70.9	71.1	71.3
ช่วงอายุหญิง (ปี)	80	80.1	80.2	80.3	80.4	80.5
อัตราการรู้หนังสือ ในวัยผู้ใหญ่ (%)	92.8	93.5	93.8	94	94.2	94.5

ข้อมูลจาก Euromonitor

สินค้าหลักของไทยส่งออกไปตลาดเวียดนาม มกราคม-กรกฎาคม 2014

สินค้า	2013 (ล้าน USD)	ม.ค.- ก.ค. 2013 (ล้าน USD)	ม.ค.- ก.ค. 2014 (ล้าน USD)	เพิ่ม/ลด(%) ม.ค.- ก.ค.
1. เม็ดพลาสติก	535.58	321.30	347.50	8.15
2. น้ำมันสำเร็จรูป	603.69	308.43	308.59	0.05
3. เคมีภัณฑ์	478.50	263.26	277.59	5.44
4. รถยนต์ อุปกรณ์/ส่วนประกอบ	378.78	198.63	249.57	25.65
5. เครื่องปรับอากาศ/ส่วนประกอบ	237.75	159.52	197.25	23.65
6. เหล็ก/เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์	255.70	152.68	194.18	27.18
7. เครื่องดื่ม	239.56	126.56	176.19	39.21
8. ผลิตภัณฑ์ยาง	321.16	175.46	175.32	-0.08
9. กระดาษและผลิตภัณฑ์	225.05	126.89	138.90	9.46
10. ผ้าผืน	238.96	130.55	128.19	-1.81

ข้อมูลจาก MenuCom

สินค้าหลักที่ไทยนำเข้าจากตลาดเวียดนาม มกราคม-กรกฎาคม 2014

สินค้า	2013 (ล้าน USD)	ม.ค.- ก.ค. 2013 (ล้าน USD)	ม.ค.- ก.ค. 2014 (ล้าน USD)	เพิ่ม/ลด (%) ม.ค.- ก.ค.
1. เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน	1,005.70	645.54	711.79	10.26
2. เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ	229.32	124.15	146.06	17.65
3. เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์	236.40	140.43	130.82	-6.84
4. น้ำมันดิบ	67.48	N/A	108.64	N/A
5. สัตว์น้ำสด แช่เย็น/แช่แข็งแปรรูป	107.85	57.05	80.70	41.45
6. เครื่องคอมพิวเตอร์/อุปกรณ์	111.44	51.62	74.46	44.25
7. เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ	100.02	61.28	63.59	3.77
8. ส่วนประกอบ/อุปกรณ์ยานยนต์	84.08	47.35	59.69	26.06
9. เคมีภัณฑ์	94.75	56.31	53.42	-5.13
10. ด้ายและเส้นใย	86.16	49.7	53.22	7.08

ข้อมูลจาก MenuCom

ปัจจัยที่ดึงดูดนักลงทุนต่างชาติเข้ามาลงทุนในเวียดนาม

ความมีเสถียรภาพของรัฐบาล

เวียดนามปกครองด้วยระบอบสังคมนิยมคอมมิวนิสต์ มีพรรคการเมืองเพียงพรรคเดียว คือ พรรคคอมมิวนิสต์เวียดนาม ซึ่งมีบทบาทในการกำหนดแนวทางการบริหารประเทศทุกด้าน ทำให้การบริหารประเทศเป็นไปอย่างราบรื่น และนโยบายต่างๆ ได้รับการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกันผู้นำประเทศมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนในการบริหารประเทศ และมีความมุ่งมั่นในการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างจริงจัง ซึ่งช่วยสร้างความมั่นใจให้นักลงทุนต่างชาติที่สนใจเข้ามาลงทุนในเวียดนาม

ทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์

ทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์โดยเฉพาะพลังงาน และแร่ธาตุ เช่น การมีแหล่งน้ำมันดิบกระจายอยู่ทั่วทุกภาค ทำให้เวียดนามกลายเป็นประเทศผู้ส่งออกน้ำมันดิบรายสำคัญอันดับ 3 ของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รองจากมาเลเซีย และ อินโดนีเซีย นอกจากนี้เวียดนามมีปริมาณเชื้อเพลิงสำรอง เช่น ก๊าซธรรมชาติ ปิโตรเลียม และถ่านหินอยู่มาก รวมทั้งแร่ธาตุสำคัญ คือ บอไซต์ โปแตสเซียม และเหล็ก นอกจากนี้ ยังมีทรัพยากรป่าไม้ ซึ่งล้วนเป็นวัตถุดิบสำคัญสำหรับการลงทุน รวมทั้งทรัพยากรดินและน้ำที่มีอย่างเพียงพอ ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพก็เอื้อต่อการเพาะปลูกส่งผลให้เวียดนามเป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรหลายรายการจติดอันดับประเทศผู้ส่งออกสินค้าเกษตรรายใหญ่ของโลก เช่น พริกไทย (อันดับ 1 ของโลก) ข้าว (อันดับ 2 ของโลก รองจากไทย) กาแฟ (อันดับ 2 ของโลก รองจากบราซิล) เม็ดมะม่วงหิมพานต์ (อันดับ 2 ของโลกรองจากอินเดีย) และ อาหารทะเล (อันดับ 6 ของโลก)

เป็นตลาดขนาดใหญ่ที่มีศักยภาพ

เวียดนามมีประชากรมากถึง 90 ล้านคน จากการที่เวียดนามปิดประเทศมานาน ทำให้ประชากรตื่นตัวกับสินค้าและบริการใหม่ๆ ทำให้มีการจับจ่ายใช้สอยมากขึ้นหลังการเปิดประเทศ ประกอบกับชาวเวียดนามเริ่มมีกำลังซื้อมากขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจ อีกทั้งปริมาณเงินโอนกลับประเทศของชาวเวียดนามโพ้นทะเลหรือที่เรียกว่า "เวียดทิว" ซึ่งมีประมาณ 3 ล้านคน โอนเงินกลับมาประเทศปีละประมาณ 3,200 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ชาวเวียดนามส่วนใหญ่มีความต้องการสินค้าอุปโภคบริโภคที่มีคุณภาพดีจำนวนมากและเพิ่มขึ้นทุกปี ทั้งนี้ ประชากรที่มีกำลังซื้อสูงส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในนครโฮจิมินห์และจังหวัดรอบนอกกรุงฮานอย และจังหวัดต่างๆ บริเวณใกล้สามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขง ซึ่งเป็นพื้นที่สำคัญทางเศรษฐกิจ

เน้นนโยบายเป็นมิตรกับทุกประเทศ

เวียดนามให้ความสำคัญกับมิตรประเทศรวมถึงนโยบายด้านความปลอดภัย ทำให้เวียดนามไม่เคยตกเป็นเป้าหมายในการก่อการร้าย และแทบไม่มีปัญหาอาชญากรรมขั้นร้ายแรง เนื่องจากเวียดนามมีกฎหมายที่เข้มงวดและมีบทลงโทษที่รุนแรง ส่งผลให้เวียดนามเป็นประเทศที่มีความปลอดภัยสูงแห่งหนึ่งของโลก ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้นักลงทุนเกิดความเชื่อมั่นและตัดสินใจเข้ามาลงทุน

เวียดนามให้ความสำคัญกับการพัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่ง

การพัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่ง ทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ ตลอดจนสาธารณูปโภคต่างๆ ให้มีความสะดวกและทันสมัยยิ่งขึ้นเพื่อรองรับการขยายตัวของเศรษฐกิจ โดยเฉพาะการพัฒนาเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจแนวตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor: EWEC)

ความได้เปรียบด้านแรงงาน

ชาวเวียดนาม 48 ล้านคน หรือร้อยละ 55 ของจำนวนประชากรในเวียดนามอยู่ในวัยทำงาน มีอายุระหว่าง 15-64 ปี และอัตราการรู้หนังสือของชาวเวียดนามสูงกว่าร้อยละ 90 ทำให้เวียดนามมีแรงงานคุณภาพจำนวนมาก อัตราค่าจ้างแรงงานต่ำ และยังสามารถหาแรงงานได้ง่าย นายจ้างสามารถรับสมัครแรงงานได้โดยตรง ไม่ต้องผ่านกระทรวงแรงงานของเวียดนาม ในขณะเดียวกัน ชาวเวียดนามก็มีความสนใจสมัครงานโดยเฉพาะกับบริษัทต่างชาติ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นจุดแข็งของตลาดแรงงานในเวียดนาม

โอกาสและอุปสรรคด้านการลงทุนในเวียดนาม

จุดแข็ง	จุดอ่อน
<ul style="list-style-type: none">➢ การเมืองมีเสถียรภาพ มีนโยบายส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศอย่างเป็นรูปธรรมและได้รับการสานต่ออย่างต่อเนื่อง ทำให้ผู้ลงทุนสามารถวางแผนประกอบธุรกิจและลงทุนในระยะยาวได้อย่างมั่นใจ➢ มีทรัพยากรธรรมชาติและวัตถุดิบสำหรับภาคการผลิตอย่างอุดมสมบูรณ์ อาทิ มีแหล่งน้ำมันดิบกระจายอยู่ทั่วประเทศ มีปริมาณเชื้อเพลิงสำรอง เช่น ก๊าซธรรมชาติ ปิโตรเลียม และถ่านหินอยู่ในปริมาณมาก มีแหล่งสินแร่ที่สำคัญ และยังมีทรัพยากรป่าไม้อีกมาก นอกจากนี้ สภาพพื้นที่ของเวียดนามยังเอื้อต่อการเพาะปลูก สินค้าเกษตรที่มีความหลากหลาย และจากชายฝั่งทะเลที่มีระยะทางประมาณ 3,440 กิโลเมตร ยังทำให้เวียดนามเป็นแหล่งอาหารทะเลที่สำคัญของโลก➢ เวียดนามมีประชากรจำนวนมากกว่า 90 ล้านคน ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในวัยแรงงาน ทำให้เป็นแหล่งแรงงานจำนวนมากและมีค่าจ้างแรงงานที่ต่ำกว่าอีกหลายประเทศในอาเซียน อีกทั้งยังทำให้เป็นตลาดสำหรับสินค้าและบริการที่มีขนาดใหญ่และมีศักยภาพ เนื่องจากกำลังซื้อมีแนวโน้มสูงขึ้นจากการเติบโตทางเศรษฐกิจ	<ul style="list-style-type: none">➢ ระบบโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคยังไม่พร้อมและเพียงพอ โดยเฉพาะด้านระบบไฟฟ้าที่ยังพบว่ามี การขาดแคลนไฟฟ้าอยู่บ่อยครั้ง➢ ภูมิประเทศของเวียดนามมีลักษณะแคบและยาว ประกอบกับสาธารณูปโภคด้านการคมนาคมขนส่งยังไม่ได้รับการพัฒนาให้มีเพียงพอ ทำให้ค่าใช้จ่ายด้านโลจิสติกส์ค่อนข้างสูง และใช้เวลาในการขนส่งสินค้านาน➢ ต้นทุนประกอบการด้านที่ดินและค่าเช่าสำนักงานมีราคาสูง โดยเฉพาะในเขตเมืองใหญ่และเมืองเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นใหม่➢ เวียดนามยังขาดแคลนแรงงานที่มีความสามารถเป็นผู้บริหารระดับกลางในเกือบทุกสาขาธุรกิจ โดยมีแรงงานในกลุ่มดังกล่าวที่เพียงพอต่อความต้องการของโครงการลงทุนจากต่างชาติได้เพียง 1 ใน 4 เท่านั้น

โอกาส

- สินค้าในตลาดเวียดนามยังไม่มีหลากหลายมากนัก และพฤติกรรมผู้บริโภคชาวเวียดนามมีการจับจ่ายใช้สอยตามความพอใจมากกว่าความต้องการพื้นฐานทำให้เป็นโอกาสและช่องทางการตลาดสำหรับการประกอบธุรกิจและนักลงทุน นอกจากนี้สินค้าอุปโภคบริโภคของไทยยังมีภาพลักษณ์ที่ดีในสายตาของชาวเวียดนามด้วย
- เวียดนามมีนโยบายส่งเสริมการลงทุน ทั้งเพื่อการบริโภคภายในประเทศและการส่งออก จึงมีความต้องการนำเข้าสินค้าและวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตในปริมาณสูง นอกจากนี้เวียดนามยังได้จัดตั้งเขตนิคมอุตสาหกรรม และเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก มีการอำนวยความสะดวกและให้สิทธิประโยชน์ต่างๆ แก่นักลงทุนต่างชาติ
- เวียดนามอยู่ระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศมีการลงทุนในโครงการก่อสร้างต่างๆ มากมาย จึงเป็นโอกาสสำคัญสำหรับการลงทุนในอุตสาหกรรมก่อสร้างและธุรกิจเกี่ยวเนื่อง เช่น ธุรกิจโรงแรม ร้านอาหาร และภัตตาคาร
- ที่ตั้งของเวียดนามอยู่ใกล้กับประเทศไทย และยังมีการพัฒนาเครือข่ายขนส่งทางถนนจากโครงการ GMS Economic Corridors จึงทำให้มีความสะดวกในการขนส่งสินค้าระหว่างไทยกับเวียดนาม
- เวียดนามมีภูมิประเทศที่สวยงามและโดดเด่น รวมทั้งยังมีวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ที่เป็นเอกลักษณ์ต่างจากประเทศอื่นในอาเซียน ทำให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของเวียดนามมีการเติบโตสูง ซึ่งเป็นโอกาสสำหรับการลงทุนในธุรกิจท่องเที่ยวและบริการที่เกี่ยวข้อง

อุปสรรค

- กฎหมายของเวียดนามหลายฉบับยังขาดความชัดเจน ซึ่งต้องอาศัยการตีความและกฎระเบียบขั้นตอนการการค้า มีการเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้ง ทำให้เป็นอุปสรรคและสร้างความสับสนให้กับผู้ลงทุนได้
- เนื่องจากการกระจายรายได้ในเวียดนามยังไม่ดีมากนัก ทำให้กำลังซื้อส่วนใหญ่กระจุกตัวเฉพาะตามเขตเมืองใหญ่ อาทิ นครโฮจิมินห์ และกรุงฮานอย
- มีปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์และการปลอมแปลงสินค้าอยู่เป็นจำนวนมาก
- การแข่งขันสำหรับสินค้าในตลาดเวียดนามมีสูง โดยเฉพาะสินค้าจากประเทศจีน และสินค้าที่ผลิตได้เองภายในประเทศ เช่น สินค้าอุปโภคบริโภคที่ใช้ในชีวิตประจำวันทั่วไป

